

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

V. An in cœlo Sanctos per Apotheosin statuamus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Nam antehactantum non enecabar improbis mortalium orationibus.

Ab Vna postulantur omnia; quasi Filius meus semper infans esset; quia talis fingitur, pingiturque in sinu meo. Subscriptio: B. Virgo mea manu subscripsi. Pre-scriptio est: Maria Mater IESU, Glauco Pluto. Claufula: Hac te scire volui: tu cogita, quid modo respondendum censeas, nam mihi plane res cordi est. Ex Aede nostra lapidea Cal. Augusti, anno filij mei passus 1524.

Hæc vehementer & eloquenter exagitata noster Bzouius, Conc. 19. Super Salue Regina, refutat: Et ego in mea Clauis predicandi Rosarium l. 1. ca. 14. & 16. Vide & in sequente quaesito.

QVÆSTIO IV.

Qualia Luthero-caluinistarum sint Mendacia circa Sanctos?

DE Conuicijs, blasphemisque calumnijis vide in meo *Luthero-cal. p. 1. q. 72.*

DE MENDACIIS quibus & Cœlites, & Romano-Catholicos nos onerant, in exemplum pauca.

Suæ ipsi præcones sunt impietatis LUTHERANI.

I. LUTHERVS ferm. de Cruce

Quoniam reliquia Sanctorum nihil sunt aliud, quam fidelium Seductiones; ne deinceps populi Deos alienos colant; placere sibi, ut omnes eiusmodi reliquia altissime subterram abscondantur.

Idem in Postilla in festo Annunciationis.

Papiste Virginem Mariam Deum constituunt, Omnipotentiam ei in celo, & in terra attribunt.

Rursum. In Papatu omnes se ad Mariam conuertunt; & plus fauoris & gratia ab ea expectant, quam à Christo ipso.

MELANCHTON in Locis Comm. de præcepto primo, Papistæ cum Infidelibus iungit: Ratio: Quod idem sit, fingere multos Deos, & Sanctos mortuos inuocare.

Magdeburgenfes. Centuria prima B. Maria

& Sanctorum cultum qua Verbo, qua facto magis quam Approbatum mentiuntur; Quin &, ut manifestam idololatriam, reprobatur fingunt: Inde cæteris in Centuriis quiritantur. Ecclesiam de fecisse ad simulacra muta. Atque Centuria sexta præfatione omnino tragicè deplorant, in saculo secundo & tertio eam fecisse vitium; in quarto & quinto inclinam; in sexto corripit. Verba reddit Illust. Bell. in præf. de Sanctis.

H. CALVINVS s. l. de reformandæ Ecclesie necessitate ad Carolum V. vnanimitè dissentionem hanc esse, Quod Sancti Vnum Deum colant: Catholicis vero sancti inter Sanctos distribuerint officia, ut summo Deo tanquam collegas eos addiderint, in quorum turba delitescat: Quodque Sanctos loco Dei adorent; Quin & Reliquias, ossa, vestes, calceos. &c.

Idem Inst. l. 4. c. 21. inter causas suæ nobis defectionis ponit; Quod nulli haberi nobiscum conuentus possit, quin aperta per idololatriam pollutio fiat.

Eam sic ostendit l. 3. c. 20. Singulæ culiæ sibi Diuos ascuerunt; in quorum numero secus, atque tutelarium Deorum, fidem se sustulerunt.

Neque modo, (quod olim Israeli exprobat propheta) secundum numerum urbium Dijs sunt erecti; sed secundum capitum multitudinem.

Quæ quidem tam aperta sunt mendacia; ut nec verbum sit opus repositum.

Hæc vniuersè dicta sunt.

QVÆSTIO V.

An in celo Sanctos per Apotheosin statuamus?

I. CAL.

I. CALVINVS vnum Papam Ioannem XXII. vna in causa de Sanctorum beatitudine, solum quibus onerat calumniosis mendaciis.

Historia facti est talis, apud Villanū, qui in Ioannis XXI. aula vixit, & Res perscriptit Florentinorum: lib. 10. & 11. & in Extravagante, *Benedictus Deus*. Ioannes XXII. sensit, vt Doctor, Sanctos necdum frui visione beata. Quam opinionem retractauit ante mortem; partim eam declarauit, non asseruit; & protestatus est, se non intendisse; vt vnquā definiret; sed veritatem inquisisse; Simul successorum definitioni sese submisit pridie, quam moreretur.

Cui viuenti tum maior Cardinalium pars reclamauit; tum Rex Galliarum Philippus eum amicum monuit, cauere à periculosa opinione.

Demum contrarium sancit Ecclesia.

CALVINI vero *Inst.* l. 4. c. 7 §. 28. circa istud sunt hæc mendacia.

1. Gersonem cum Ioanne vixisse; sc. mortuo, anno 1344; & natum illum, anno 1363.

2. Papam negasse animæ immortalitatem. At Gerson nullius eum erroris insinuat: nec constat aliunde.

3. Nullum Cardinalium ei sese opposuisse.

4. Regem Galliarum interdixisse suis cum Ioanne communionem.

5. Papam à Rege coactum canere palinodiam.

Fabulæ hæc, & mendaces calumniæ sunt.

II. CALVINVS *ἀποβέωσι* notam Catholicis affingit in Sanctorum Canonismo: Sic enim ait, *Inst.* l. 3. c. 20. *Sanctos habent DEOS Tutelares*. Viretus ad Caluinum ita: *Germanum pro Deo suo Tutelari colum. Parisiensis*. Rainaldus lib. 1. c. 5. de Theodoretis: *Deos propemodum ex martyribus facit.*

Vide Luthero *cal. p. 1. q. 74.* & in Genealog. p. 1. q. 20.

AVTOR. Sciant, si velint vocabulum DEI bifariam accipi; Propriè & Impro-prie.

1. Propriè Vnus verus est Deus solus: quocirca ab tali sensu longissimè abest Canonismus Sanctorum.

Ethnicam talem describit Iudibundus Apotheosin in Claudio Seneca, in Antonino & Geta Herodianus.

2. Impro-prie homines pij, Sancti, Deoque pleni vocantur ab ipso Deo *Dij*: Sicque Apotheosis impro-prie dici posset Canonizatio Sanctorum.

Sic in beatorum transcribuntur aliqui: vt S. Greg. Nazianzenus ait *ποῖσι Θεὸν ἐπέδισα τὸ βαπτίσμα* id est, *me Deum per baptisma facit.*

Perge; mentire Cauius: Tute ipse nomen tibi mentitus es, postquam creptus vindici rogo, stigmatè inultus lilito, in Germaniam delatus, è Cauius te Caluinum nominasti.

Sed nomen, non pilum mutasti; nisi in deterius.

QVÆSTIO VI.

Qualia nobis affingant Luthero-caluinista in Cultu Sanctorum?

I. OMNES promiscue communiter fingunt

1. Sanctorum Cultum è Scripturis doceri non posse.

AT secus vide in meo *Antichristo* p. 1. q. 22.

II. MELANCH. in *Apolog.* a. 21. *Conf. Aug.* tria mentitur. 1. Tribuunt Sanctis Diuinitatem, id est, vim cognoscendi cogitationes.

AT